

K. K. 19,71.

de Rectorib. Scholæ Torgav.

X 205 6861

PIETATEM
ERGA PRÆCEPTOREM PISSIMUM;
ET B. MANES

M. JACOBI REICHMANNI,
SCHOLÆ TORGAVIENSIS ANNOS
CIRCITER XXXII. RECTORIS
CELEBERRIMI,

IV. D. AUG. A. AER. CHR. CLX XXCIIX.

PLACIDE VITA FUNCTI,

ANNIVERSARIA RECOLENDAM MEMORIA,

IN AUDITORIO SUPERIORI,
INTIMAT,

ET

AD EAM COGNOSCENDAM

EGREGII LITERARII PATRONOS
ET FAUTORES OMNES,
OMNI OFFICIORUM POLLICITATIONE,
INVITAT

ANTECESSORUM SUORUM ADMIRATOR

M. DAVID WINTER, CYGN.
SCHOLÆ TORG. RECTOR.

TORGÆ,
Literis JOHANN. ZACHARIÆ HEMPI.

Pl. Reservatio Dr. M.
B. Schmidio, Fautor
pro fragilitate et cito
decompositissime

indus.

זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה:

Voties animum B. REICHMANNI, religiosissimi Viri,
memoria subit (subit autem saepius) toties reminiscendo recognosco
literas, ad me primum Wittebergam missas prid. Kal. Mart. Anno 1687.
Ex iis enim, quod Epicharmi olim mei, post cineres etiam sancte col-
lendi, mentionem injiciant, & amoris, quem Successores inter & Ante-
cessores intercedere par est, initium adscribere non pigrabor. *Gratis-*
sima, inquit, mihi fuerunt & Dn. Daumii, amici honoratissimi, oblata nuper
carmina per te transmissa, & tua ipsius praesentia, quam me beare non designatus, quum precepue
venerer meos in antiqua provinciâ Successores. Datur & adscensus illis exoptatior, quem ibi pre-
cepue (elogium lubens omisso) ex animo precor. Sed quid respondeam Dn. Daumio, principi
omnino Criticorum nostri seculi, certe non habeo, &c. Et novissime haud longo ante obitum,
intervallo d. 19. Junii Anno 1688. Tua pietas erga B. Praeceptorem (Daumium) & ejus merita
valde commendanda, & premia sua suo quoque inveniet tempore. Prudenter admodum & ani-
mo planè vaticinante de eo, quod accidit, cogitavit o manuagans. Veneratus enim est in
antiqvâ provinciâ Successores, alterum id temporis Witteb. Facult. Phil. Adj. & Scholæ
L. J. S. ConR. exhinc istius Lycéi Rectorem, hodiè verò S. S. Theol. Lic. & Superint. Kirchhay-
M. G. B. nensium meritissimum; alterum in cœlis nunc triumphantem, sanctorumque Doctorum,
æternaturâ mercede gaudentem, cuius in locum tunc surrogatus egomet ipse fui. Nec ve-
rò Successores solùm; verum etiam suos Antecessores summâ fide, reverentiâ ac amore,
semper coluit, & eorum memoriâ nihil charius, nihil amabilius in vitâ æstimavit. Alio-
rūm equidem compilare scrinia, aut vanæ quid gloriolæ captare mens refugit: Non ta-
men omnem Eruditorum memoriam sepeliendam judico, de Scholis maximè meritorum,
qvorum ætas hodierna non amplam profert segetem. Lector igitur æquus æqui boni que
consulet hanc de Scholæ h. l. Rectoribus institutam commentatiunculam, quam auspicatus
B. Noster est, si paulum interpolavero, pietatis in Antecessores memor, & istius, quod
apud J. Lipsium est, effati, Cent. IV. Ep. II. Profecto optima illa pietas seu gratitudo in defun-
ctos, laudare & meminisse.

Fovit sane Magistratus heic Amplissimus ac aluit bene din Ecclesie & Reipublicæ
Seminarium sic satis celebre, ex eoque prodierunt Viri celeberrimi, qvorum consignare
nomina fert animus tranquilliori tempore, (si vitam viresque indulserit divinum Nu-
men,) ut habeant ingenui juvenes, qvorum vestigiis insistant. Anno enim suprà millesi-
mum quadringentesimo nonagesimo tertio Schola Torgensis ædificari cœpit, è regione
Templi B. Virginis, ejusque tum Ludi Moderator M. SCHMIDELINUS scribitur, Cano-
nicus Freiberg. Huic successerunt alii, in scientiis & artibus eximii, virtute quoque illustres
Viri, VADINUS, GEORGIUS LÖSERUS, BENEDICTUS FLEMMINGIUS, qvos or-
dine recenset vñ c̄v āḡois REICHMANNUS, ex MSStō vetustō (literarum duetu B. M.
Michaelis Bojemi esse censeo, quod de infra) in Eucharist. Orat. quam declamavit publicè A.
1676. d. 25. Sept. in restauratione Scholæ Torg. & Auditorii novi, ad auspicandas lectiones
jam jam occupandi, eamque ab Auctore dono mihi missam reperi, hâc inscriptione adjecta:

Sint h̄e WINTERO sacrate paginæ, amoris

Signa, à Reichmanno munere missa. Vale. M. J. R.

Præter jam nominatos (si fides habenda est Vitæ seu Diario D. Balthas. Sommeri, quod
nullus dubito, quandoqvidem hâc in Scholâ probè doctus & educitus, ejusque plurima in
supellectili Scholæ librariâ extant monumenta) Anno Christi 1531. qvidam Corbusianus scholi-
cam h̄ic rem administravit; MELCHIOR item FENDIUS, Nordlinga inferioris Rhetoræ im-
periali urbe oriundus, Torgam ad rem literariam gubernandam ex Acad. Witteb. vocatus, Schola
summâ laude præfuit, ac juventutem honestis moribus optimè rexit. Hic postea Wittebergam rever-
sus, artisq; Medicæ Docto factus, ultra quadraginta annos ibi docuit. Haecenus Sommerus.
Plura in Fendii memoriam si quis nosse discupiat, adeat Acad. Witteb. B. D. Gottfridi Sve-
vi, ad A. C. 1532. 1543. 1553. 1562. & Athenas Witteb. venerabilis & grandævi Senis Andreæ
Sennerti, nov. edit. p. 61. 62. 63. 122. 229. Conf. Orat. Secularis D. Andr. Schatonis, Torgen-
sis, Artis Medicæ D. & Prof. Publ. auditoris procul dubio B. Fendii, in Acad. Witteb. habita
A. 1602. Eius hæc sunt inibi legitima: Ex illis Medicina in hâc Academiâ restauratoribus
fuit D. Fendius, qui & Deum religiosè colendo & de plurimis in genere humano suâ operâ medica
aliisq; honestis officiis benè merendo vitam ad Annū LXXVIII. ætatis produxit. Et moriens testa-
mento reliquit annuas quasdam pensiones, erogandas in pios usus, qvarum particeps ipsem olim
Wittebergæ factus.

Ad

Ad Annum Christi 1532. Diarium modò dictum adnotatum ivit: *Ad Stifelium audiendum concurrunt qvog, Torgenses, & M. MARCUS CRODELius, Vinariensis, Torg. Scholæ moderator, vir doctus, Grammaticus & Hebreus haud contemnendus fuit. Prætereà D. Lutheri amicissimus, qvod ex elogio suâ B. Megalandri ipsius manu scripto adparet, in fronte libri D.M. L. cuius Titulus: Supputatio annorum mundi, Witteb. apud Georg. Rhau 1545.* (Qvem librum ex munere B. Jacobi Thomasii postliminiò Schola nostra possidet,) ubi in subscriptione Crodelium informatorem pueritiae Christianæ Torgens. & fratrem suum charissimum appellavit. Grammaticamq; Lat. conscripsit ipse, qvam dono Bibliothecæ Scholastice dedit B. Reichmannus. Hebraico charactere libris inseruit ubiq; nomen suum: קְרוֹדֶלִיָּה. Ejus Epitaphium & imago visenda in pilâ templi ad Sp.S., suoq; sumtu renovari curavit omnia B. Reichmannus. Inscriptio ita habet: *Anno Domini 1549. d. 29. Marii obiit perdoctus & pius Marcus Crodel, rei literariae moderator ac Torgiana Juventutis institutor, moriens in Christo hic requiescit.*

CRODELUM excepisse commemoratur M. JOH. MOSEN, Argentinensis, & eō tempore vixit, qvô sedes antiqua Scholæ translata in monasterium hoc, Franciscanorum aliquando claustrum. Quibus expulsis, placuit Serenissimo Electori locum hunc Scholæ consecrare, qvæ antea juxta Electorale stabulum, è regione Templi B. Virginis, ut suprà monui, fuerat. Migraverunt igitur huc Musæ Torgenses, Rectore Joh. Mosero, d. 4. Martii A. 1557. De Mosero Sommeri Diarium ita commentatur: *Sub initium Pastoris Mori (qui Interim introducere laboravit) ex Academiâ Torg am ad informandam Juventutem vocatus vir doctus & virtute excellens Joh. Moser, Argentinensis, frater Bartholomaei Moseri, in locum Marci Crodelii Rector constituitur, magnâ cum gratulatione. Hic cum antea Francofurti ad Oderam rei literariae magnâ cum laude præfuisset, à Senato-ribus & civib; libenter recipitur. Nec dubium est, qvin hujus aliorumq; Ingenii monumenta prostant, si temporis injuriâ dicam, an incuriâ? conservata, diligentiusq; adnotata fuissent.*

Idem expertus fatum M. MARTINUS OBERNDORFERUS, Rochliciensis, qui terius à Reform. Scholæ nostræ Rector audit, eumq; procedente tempore Professorio munere Witteb. fundum, MSS. memorant, ut ut in Catalogo Professorum à me nusquam repertus; reperitur tamen, Decani eundem honore & munere functum. Proposita editaq; ejus Orat. de plagio Kaufungiano, qvam habuit in isthoc actu solemni A. 1575. M. Aug. juvenibus XXXVI. testimonium doctrinæ publicum conferens. In classica Draudii bibliothecâ p. 901. Conradi nomen præfixum gerit, sed perperam. Celebratur item alia ejusdem Oratio A. 1574. in Exordio suæ professionis de initiis & ceremoniis Acad. Wittebergensis. Ex Academiâ demum, Mittweidam in patriam vocatus Pastor. vid. Annal. Torg. ad A. 1569. al. 71. M. Oberndorferum, ajunt, dum Scholam moderatum, legibus bene flexisse, multosq; doctos formasse Viros. Successit ei SIMON STEINIUS.

STEINIUS isthic Lommicensis, exiguum duravit spatum, abiitq; in Palatinatum, antea huc evocatus Budissâ, Poëta & Græcus eximius. Vid. Annal. Torg. 1569.

Hinc, qvæ erat illorum temporum infelicitas, interturbata religio, uti sacris ædibus, ita Scholis multa facessebat negotia, rei qve veritatem comprobavit M. Georgius Peucerus, Casparis frater, qvem Sommeri Diarium vocat ad An. 1575, qvippe qui Torgâ, ubi per triennium scholasticò munere functus Ludi-Magister officio se abdicavit, ipse sibi suspectus ob Heterodoxian, dimissionemq; impetravit ex facili, parochialibus in ædibus, præfente Cos. Gadegastio d. 18. Dec. cum omni familiâ Cotbusium discessit, d. 21. Septemb. 1576. egitq; Archigrammatei vices. Vid. Ann. Torg. A. 1576.

Istis malis ubi jaqtata satis omnis Saxonia, & tantum non succubuit, advolat huc ad Scholæ gubernationem tertius literis evocatus (d. 7. Nov. 1575.) M. MICHAEL BOJEMUS, Pirnensis, Lipsiæ qui studiis operam navârat, Witteb. Magisterii gradum adeptus, A. 1572. & illic ad D. Thome Collega per biennium; hic verò per unicum annum ConR. sed ultrâ 40. annos Rectoratus munere summa cum laude functus; excessit ex hac vitâ A. 1616. d. 25. April. vid. Ann. Torg. Ejus historia & Elegia vel lucubrationum libelli, qvos vocat, de Somniis eorumq; eventibus ad Henricum Ranzovium, Regis Danie in Ducatis Holsatia Præsidem, hujusq; Familia Genealogia divulgarit A. 1587. & suâpte manuscholæ hîc dicavit A. 1608. His annexa vita Alberti III. amissi, Ducis Saxoniæ, it. Oratio destinata funeri pientissimi Principis D. Augusti, Saxoniæ Electoris A. IV. Ita & LVX est & MIHI VI Ita DeVs. Aliaq; publici juris fecit, Leges Scholasticas adornavit, & Catalogum nonnullorum, qui ex hac Scholâ clari nominis prodierunt, Torgensium civium filii, albumq; alumnorum auspiciatus est primus.

Bini fuerunt illi Successores non admodum diu qui præfuerunt, M. AUGUSTINUS BREILIUS, Torg. anno vix elapo Zittaviam abiit ad Rectoratum capessendum. M. GEORGIIUS GLAUCHIUS, Cizensis, è scholasticâ statim Cathedrâ ad Ecclesiasticam h.l. adspicavit. In vita sua delineatione paupertinis Musis notatu digna reliquit: Cum è terris, inquietus, ad cœlos vo

FR 2d 5535

los vocaretur Parens, Ecclesie Minister in Diocesi Tizensi, in opia sumtum Mater mea me in Schola sustentare non potuit. Itaq; ego ipse, Deo ita volente, abii Naumburgum discendi gratia. Ubi cum homines mea opera propter etatem uti non poterant, stipem N.B. triennium amplius collegi. Haud scio, an aliquid scribi possit magis patheticum.

Virg. l.6. Hisce dimissis & ad altiora evectis, non alter quidem deficiebat, sed aureus, inventusq; talis fuit M. JOACHIMUS MEISNERUS, vir insigni dignissimus elogio, qvòd hāc 137. 144. nostrā memorā cives sint ac eruditi, qvi laudes ejus deprædicare satis nequeant. Testem 187. Taub- inferiū in medium producam omni exceptione majorem. Lipsiæ is ad D. Nicol. inante, mann. p. Collega huc accessit A. 1618. d. 15. Julii, & confluebat ad famam ejus, jam animis civium per 692. p. 696. vagatam, flos undiq; juventutis. Vidissest tum temporis ad pedes tanti Gamalielis considerare B.D. MARTINUM GEIERUM, at quantum virum! per biennium integrum, & tatis qvar- tō decimō ad decimum sextum, ab A. 1626. usq; 28. Cedrō digna sunt adeò verba B. Buch- neri de eō, qvæ lapidi sepulchrali leguntur insculpta juxta ædem D. Virginis, ubi aditus pa- tet ad Chorum Musicum antiquiorem. D. O. M. S. *Hic situs est JOACHIM MEISNERUS,* „P. L. C. L. Torg. Rector, majoris doctrinæ, quam pompa vir; ceterum èa pietate, innocentia atque modestia, ut major seculo videri posset. Quidcum literarum omnium callidissimus, omnium literarum artiumq; peritus esset insigniter, procul omni ambitione, aliarumq; rerum, qvæ à plerisq; magni fie- ri solent, curis, id unum propemodum egit in vitâ, ut aut præcipiendo adolescentum formaret ingenia, aut commentando legendoque perficeret suum: Egregium in hac quiete atq; silentio sue virtutis juxta ac polvum a dīac antiquæ, qvod funditus vitâ relinqueret, meditatus exemplum. Natus Elsterwerde prid. Kal. Nov. M. D. LXXXVI. prid. Kal. Junii M. D. LVI. uxore filiāq; unicā de V. liberis super- stitibus decessit, cum XXXVIII. annos Scholæ summā laude præfuisset.

Non minori gloriâ partes administravit suas B. REICHMANNUS, Kemberg. cuius in memoriam adornata est hæc scriptio, B. Meisneri & muneris & Bibliothecæ filiæq; unicæ velut ex asse factus hæres, hujus Scholæ tenuit habendas Annos triginta, & qvod excurrit. A. 1656. mense Julio vocatus Rector, antidhac Witteb. Fac. Phil. Adj. & Schol. ConR. De cunctis pietate, indefesso studio ac labore, cùm plurima rerum testimonia adsint, non opus est multis. Loquuntur id geminum & Acad. Witteb. & Facult. Theolog. ibid. testimonium præclarum, qvod utrumq; Dissertationibus B. Buchneri insertum, m. p. 633. aliaq; ibid. p. 181, 195, 662, 672. videre licet. Testantur hodienum multi eruditissimi Viri, qvi hīc sunt, & clavum Reipubl. tenent, ex ore ejus qvi peperierunt olim. Clarum dant plausum alii extra urbis hujus pomœria doctrinâ conspicui Philologi, & in his suprà laudatus Daumius, qvi Reichmannum non tantum honore prosecutus est absens, sed & encomiis ornavit eximius. Tria sufficient hīc disticha, schediasma ad eum missis inscripta:

Ad Gerontica Barthii:

Hoç parvum BARTHI monumen, REICHMANNE, capelle,
Daumiadenq; tuo, qvæso, fovere bea.

Ad Hieronymum Græcum:

Nestoris ò VIVat felIX ReIChMannVs In annos,
Aspera fata terat; gaVDIA grata ferat.

Ad schediasma varia:

Vilia Reichmanno mittens meletemata: Salve,

Unio Musarum! Daumius autor ait.

Bibliotheca testis est instructissima, qvâ de possessori futuro dicendi locus & scribendi erit. Quid? Ipsa à se in lucem emissâ scripta confirmant, qvæ curam sapiunt non perfuctoriam; sed quantâ quantâ potuit industriâ ad ea exornanda congerebat omnia. Longè dignissimus igitur B. Reichmannus, qvi ametur post funera, colatur à discipulis suis olim & meis hodie. (Successores etiam ad idem gratitudinis officium sibi devinxit) recoletq; ve d. V. Augusti memoriā ejus & suas in dicendo vires experietur iterum GABRIEL WIMMERUS, Sagano-Silesius, solertissimus ac Præceptorum amantissimus Juvenis. Emortalis ille qvidem B. Nostrâ Natalis mihi fuit olim, qvod mireris, & fatalis fausto cœli omne: Dubius tamen utrum albo h.t. an atro mihi notandus lapillo. Qvicqvad ejus sit (παντα ἐν τοῖς γένεσι καὶ τοῖς) istud thema juslū meo suscepit elaborandum WIMMERUS, vitamq; B. Antecessoris enarrabit breviter.

Vos, qvod remanet, literarum PATRONI & FAUTORES verè φιλόμουσοι, oro & obtestor, ut ad d. V. Aug. qvi perendie illucesceret, finitis sacris matutinis adesse, & Benevolentiam non dicturo tantum humaniter, sed ejus etiam, de qvô dicetur, B. Manibus abunde probare ne dedignemini. Egomet pro hoc beneficij genere & observantiam & inservi- endi promptitudinem liberaliter polliceor. P. Torgæ III. Non. Aug.

A. CL Ioc LXXXIX.

b17

71

F. K. 19,71.

de Rectorib. Scholæ Torgav.

PIETAT
ERGA PRÆCEPTOREM
ET B. MANE

M. JACOBI REI
SCHOLÆ TORGAVIE

CIRCITER XXXII. R.
CELEBERRIM

IV. D. AUG. A. AER. CHR. CL.

PLACIDE VITA F

ANNIVERSARIA, RECOLEND

IN AUDITORIO SU
INTIMAT,

ET

AD EAM COGNOSC

EGREGII LITERARI

ET FAUTORES C

OMNI OFFICIORUM POL

INVITAT

ANTECESSORUM SUORUM

M. DAVID WIN'

SCHOLÆ TORG. R

TORGÆ,
Literis JOHANN. ZACHA

Pl. Reservado Dr. M.
B. Schmidt, Faubor
fis signaturi et civi
lumoratissime

ndw.